

[Lilli Gyldenkilde]

at vi har de såkaldt frie forhandlinger på arbejdsmarkedet, og mig bekendt er der ikke et eneste overenskomstresultat, der indtil nu er blevet offentliggjort, som har fortalt os, at nu er der virkelig tale om, at vi får indført ligeløn nogle steder. Det har såmænd slet ikke været forhandlet nogen steder. Til gengæld ved jeg godt, at i nogle områder bliver der lidt mere løft for de dårligst lønnede i forhold til tidligere, og det skal vi naturligvis sætte pris på, selv om det ikke skal være ret meget, fordi det er jo – nå, det er en anden sag. Jeg har ikke så meget taletid, så det skal jeg ikke rode mere i.

Jeg vil godt høre: kan vi, set i forhold til ligelønsloven, blive ved med at se på, at disse forskelle ikke udjævnes, men tværtimod bliver større og større? Kan det være rimeligt, når vi har en ligelønslov, der siger, at vi skal have samme løn for arbejde af samme værdi, at kvinderne stadig væk er dem, der sakker agterud i lønspørgsmålet?

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg skal i stilfærdighed minde om forretningsordenens § 27, hvori det om citater hedder:

»Det skal klart fremgå af indlægget, hvornår citatet begynder, og hvornår det slutter.«

Ingerlise Koefoed (SF):

At fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder er selvfølgelig til en vis grad en teknisk og et lovteknisk spørgsmål. Men det er også et spørgsmål om at ændre mænds og kvinders bevidsthed, så det bliver mere og mere naturligt at tænke kvinder ind i alle sammenhænge og ikke fortsat at tænke på kvindeligestilling som noget, der kræver positiv særbehandling.

I denne bevidstgørelsesfase har medierne en meget stor betydning. Det har de trykte medier, men det har naturligvis ikke mindst radio og tv. Kulturministeren gør i sin redegørelse opmærksom på, at Danmarks Radio har en status, der gør, at vi ikke kan stille krav til udsendelsesform og indhold, og det er godt nok. Men vi kan da i hvert fald herfra opfordre vores egne radorådsmedlemmer og de radorådsmedlemmer, som er folketingsmedlemmer, til at være opmærksom på spørgsmålet.

Når man f.eks. ikke kan få overbevist de herrer journalister ved tv-sporten om, at de om ikke andet må vise noget mere af kvindeliten, så kunne man vel sige, at så må man lave nogle prioriteringer, der gør, at man også får råd til at lave nogle magasinprogrammer om den idræt, som de fleste kvinder deltager i, som de fleste kvinder siger de er interesseret i at vide noget mere om og se noget mere om, og som er præcis det samme, som mange mænd er interesseret i og i hvert fald deltager i, nemlig hele breddeidrætten og hele børneidrætten. Det er blot ét eksempel på, hvordan man kunne lave medierne, sådan at de kvinder og piger, der ser på medierne, også havde noget at identificere sig med ved det, de ser.

Man kunne også tænke sig, at OBS-udsendelserne og mange andre udsendelser kunne gøre meget mere for at vise kvinder som vigtige i alle samfundssammenhænge og mænd som vigtige i nogle af de sammenhænge, de sjældent ses i, f.eks. mænd, der har barselorslov, mænd, der passer børn, eller mænd, der har påtaget sig andre af de sociale opgaver, som man stadig væk traditionelt mest opfatter som kvindernes.

En anden vigtig side af bevidstgørelsen ligger i en indsamling af de erfaringer og den viden, som man har fra det arbejde, som kvindebevægelsen hidtil har gjort. Vi fik ved finanslovens vedtagelse her i Folketinget heldigvis gjort Kvindeforskningsbiblioteket til en fast institution, der skal tage sig af kvindeforskningens biblioteks- og dokumentationsservice, vi fik flere penge til Kvindehistorisk Arkiv på Statsbiblioteket og dermed bedre håb om, at nogle arkivmuligheder kunne forbedres.

Det, som vi stadig væk ikke rigtig har fået, er et kvindekulturcenter, som kunne indsamle og derefter inspirere ud fra alle de erfaringer, der ligger fra kvindegræsrodkulturen i disse år. Derfor vil jeg herfra opfordre kulturministeren for første gang – og siden gøre det i form af et beslutningsforslag eller lignende – til på de årlige finanslove at prøve at få afsat en pulje til et center for kvindekultur, ligesom undervisningsministeren tidligere har fået afsat en pulje på 20 mill. kr., som forvaltes af Udviklingscentret for Folkeoplysning.

Centrets opgaver har vi foreløbig forestillet os skal være at indsamle og bearbejde erfaringer fra f.eks. kvindekurser, kvindekri-